

Ezt a virágot a nők
még meghagyták,
szeretettel árnyújtom
Neked.

Minden jót
kiván és ölel

Sanyi.

Székesfehérvár, 1947. júl. 15.

A leveleket Jékely Zoltán leányának: Péterfy Lászlóné Jékely Adrienne-nek és Weöres Sándor-
né Károlyi Amynak szíves hozzájárulásával közöljük, amelyért ezúttal is köszönetet mondunk.

Szakács Eszter

SZEGEZD SZEMBE AZ ÉJJEL

Szegezd szembe az éjjel
mezítelen vállad.
Ablakon át hóbagoly-szárnyú
angyalok belátnak.

A diófa alsó ágán
sorban, szemközt ülnek.
Hártyás szemek tükrök,
szemedbe tükröznek.

Rezzenetlen arccal ül
a jobb szélen Gábiel.
A tárgyak megmoccannak.
Felé indul a fotel.

Kocognak fogaid
földrengéskor poharak.
A szoba kitágul, már
nem éred el a falat.

Üres padlón kuporogva
minden ized reszket,
mint akit
nagy madarak csipegetnek.

Kelj fel, azért is, kelj fel,
tárd széjjel a spalettákat.
Szegezd szembe az éjjel,
szegezd szembe, te szegény, a vállad!